

Pääkirjoitus

Neuvotellaanko EU-maiden taloudenpito uusiksi?

Ranskan uusi presidentti Francois Hollande uhkasi vaalikampanjassaan neuvotella EU:ssa julkisen talouden valvontapaketin uusiksi. Hollande lisää huolta siitä aiotanko vahvistettua vakaus- ja kasvusopimusta vieläkin noudattaa.

Uusien sopimusten mukaan julkinen talous saa olla korkeintaan 0,5% rakenteellisesti alijäämäinen. Se on raju, mutta kuitenkin vähimmäisvaatimus, sillä tulevat vuosikymmenet tuovat mukanaan eläkeikäisten määrän kasvun ja työikäisten määrän vähenemisen. Siihen varautumiseksi pitäisi nyt olla riittävä rakenteellinen ylijäämä.

Toinen raju vaatimus on vähentää julkinen velka 60 prosenttiin bkt:sta 20 vuoden aikana, eli pitää vähentää vuosittain 1/20-osa erotuksesta suhteessa tavoitteeseen. Eli jos velka on nyt 110%, niin 1/20 x(110%-60%) = 2,5% bkt:sta.

Bkt:n kasvun ennustetaan koko euroalueella olevan vain 1-2 prosentin luokkaa ja lisäksi työttömyys ja ikääntyvä väestö tietävät lisää julkisen sektorin menoja. Kasvu on olennaisinta velan bkt-osuuden kannalta. Kun 1996 Suomen julkisen velan määrä oli 56,5 miljardia euroa, bkt oli 99,1 miljardia ja velan bkt-osuus siis 57%. Hyvän kasvun vuosikymmenen jälkeen 2008 velka oli lisääntynyt 63 miljardiin euroon, mutta bkt oli kasvanut

Komission täytyy tällä kertaa olla tiukkana tehtyjen sopimusten noudattamisessa. Sama pätee Kreikkaan: jos vaalien tulos johtaa siihen, että sopimuksia ei noudateta, silloin myös EU:n on peruttava tukipaketit Kreikalle.

hyvin 185,7 miljardiin, joten velan bkt-osuus laski 33,9 prosenttiin. Suomessakin siis ”hyvän kasvun aikoina” velan vähenemä suhteessa bkt:een oli alle 2% vuodessa.

Jos Saksan ja USA:n 3% tasoa oleva kasvu jatkuu, se voi toki vetää muita mukanaan, mutta se tuskin riittää nostamaan Ranskan kasvun heidän toivomaansa 1,75 prosenttiin. Hollandin liikkumavara talouspolitiikassa on hyvin pieni: täytyy luoda kasvua samaan aikaan kuin tekee julkisen sektorin säästöjä.

Ranskan julkisen velan odotetaan tänä vuonna nousevan 87,4 prosenttiin bkt:sta. Ranska alkoi ajaa talous- ja vakaussopimuksen sääntöjen lieventämistä vuonna 2005, kun sen velka nousi 65 prosenttiin bkt:sta. Perustelu oli sama kuin nyt: ei haluttu sanktioita sopimuksen rikkomisesta ja haluttiin sallia velan kasvu, jotta talouteen saataisiin vauhtia. Se johti vakaus- ja kasvusopimuksen kohtalokkaaseen lieventämiseen.

Nyt ei oltaisi tässä liemessä, jos Ranskan tahtoon ei olisi silloin taivuttu. Komission täytyy tällä kertaa olla tiukkana tehtyjen sopimusten noudattamisessa. Sama pätee Kreikkaan: jos vaalien tulos johtaa siihen, että sopimuksia ei noudateta, silloin myös EU:n on peruttava tukipaketit Kreikalle.

Esa Erävalo

esa.eravalo@ep.europa.eu

Johtoporras

Viisas oppii toisen virheistä

Olin äskettäin Tanskassa Euroopan kansallisten parlamenttien EU-valiokuntien COSAC-kokouksessa. Kokouksen yhtenä teemana oli - kuinkas muuten - Euroopan taloustilanne, velkakriisin nujertaminen ja erityisesti EU:n sisämarkkinoiden vahvistaminen.

Esillä oli myös Euroopan nuorison tulevaisuus ja nuorisotyöttömyyden torjuminen. Huoleen onkin aiheutta, sillä pahimmilla alueilla nuorisotyöttömyys on noussut jo yli 50%:n. Eli joka toinen nuori on vailla työtä!

Massiivinen nuorisotyöttömyys onkin kumma ilmiö, kun samaan aikaan maanosamme painii väestön ikääntymisongelman kanssa. Osittain työttömyys johtuu kilpailukyyn puutteesta, mutta osittain myös siitä, että julkiset taloudet joutuvat velkaantumisen takia sopeuttamaan menojaan. Se synnyttää talouteen jarrutusilmion. Mutta toisaalta velkakierteen nujertamiseksi talouden pyörät olisi saatava vauhtiin. Ja nimenomaan nuorten panosta kaivattaisiin tuotannon ja kysynnän elvyttämiseen. Siinäpä pulma!

Kaikissa Euroopan maissa eivät asiat onneksi ole yhtä huonolla tolalla. Ongelmiin löytyy valmiita, käytännössä koeteltuja ratkaisuja. On vain otettava mallia näistä parhaista käytännöistä. Mutta vanha suomalainen sananparsi toteaa, että viisas oppii virheistään ja vielä viisaampi toisen virheistä.

Parhaiden käytäntöjen lisäksi kannattaisi siis hyödyntää huonoimpia käytäntöjä - varoittavina esimerkkeinä. Kun jossain maassa on tehty virhe, niin samaa mokaa ei saisi toistaa muualla. Mutta se onkin helpommin sanottu kuin tehty.

Kuka uskaltaa nimetä jonkin maan omaksuman toimintatavan tai -kulttuurin huonoksi käytännöksi? No, jos ei kukaan muu siihen kykene, niin historia ainakin. Se tulee aikanaan osoittamaan, mikä arvopohja, periaate ja toimintatapa oli hyvä ja mikä huono.

Sauli Ahvenjärvi

KD:n II varapuheenjohtaja
sauli.ahvenjarvi@eduskunta.fi

Blögeista poimittua

<http://www.kd.fi>

Yksi kristillisen ihmiskäsityksen peruslähtökohdista on elämän koskemattomuus. Aktiivisen kuolinavun laillistaminen olisi myös ristiriidassa lääkäreiden eettisten ohjeiden kanssa. Lääkärivallassa sanotaan muun muassa: ”Vakuutan kunniani ja omantuntoni kautta pyrkiväni lääkärin toiminnassa palvelemaan lähimmäisiäni ihmisyyttä ja elämää kunnioittaen. Päämääränäni on terveyden ylläpitäminen ja edistäminen, sairauksien ehkäiseminen sekä sairaiden parantaminen ja heidän kärsimystensä lievittäminen.”

Ihmishällä ei ole oikeutta päättää elämästä ja kuolemasta. Kristillisellä kirkolla on pitkä perinne ilmoittaa kirkossa seurakunnan jäsenen kuolemasta. Useimmiten pappi toteaa seurakunnalle, että Elämän ja kuoleman Herra on kutsunut tästä ajasta iankaikkisuuteen jonkun seurakunnan jäsenen. Mikäli aktiivinen kuolinapu laillistettaisiin, pitäisi tätäkin fraasia loogisuuden nimissä muuttaa. Kärjitetysti sanoen pitäisi kuuluttaa, että lääketiede on kaikkietävässä viisautensa päätännyt lyhentää sen ja sen ihmisen elämää. Tällaisessa kehityksessä en halua olla mukana.

Kipu ja suru ovat osa elämää. Hoidon avulla voidaan - kiitos modernin lääketieteen ja kipua lievittävien lääkkeiden - tarjota arvokasta hoitoa elämän loppuun asti. Omatuntoni ei salli minun olla eutanasian laillistamisen puolesta.

Peter Östman 4.5.

Vapunaaton Aamulehdessä nostettiin esille mielenkiintoisella tavalla pienten ja suurten lukioiden väliset eroavaisuudet. Jutussa haastateltiin kahdeksan lukioista joista toinen kävi pienessä 53 oppilaan Mouhijärven lukiossa ja toinen 844 lukiolaisen Tampereen Sammon keskuslukiossa. Molemmat haastateltavat olivat aktiivisia oppilasiohjelmia ja mukana oppilastoiminnassa. Molemmilla oli myös selkeät tulevaisuudensuunnitelmat. Mielenkiintoista jutussa oli se, että molemmat nuoret vaikuttivat tyytyväisiltä omaan lukioonsa ja molemmille tuntui vaikealta ajatella, että itse vaihtaisi joko isoon tai pieneen lukioon. Pienen lukion ja suuren lukion erot tulivat kuitenkin hyvin esille. Suuressa lukiossa hyvää oli mahdollisuudet erilaisiin valinnaisiin kursseihin ja pienessä lukiossa yhteisöllisyys nousi erittäin vahvasti esille. ---

Uskon, että vahvoille ja itsenäisille ihmisille suurikin lukio tai mikä tahansa muu suuri yksikkö yhteiskunnassa voi sopia ja he voivat siellä kehittyä ja toimia omien ehtojensa mukaisesti. Suuret yksiköt eivät kuitenkaan sovi kaikille. Joillekin kasvottomuus voi tuntua ahdistavalta ja jotkut tarvitsevat vahvaa yhteisöllisyyden tuntua.

Leena Rauhala 2.5.

Mielipide Älä jää yksin, jos olet kriisissä!

Kenenkään kriisiä ei saisi pitää mitättömänä, kirjoittaa Anja Hottinen.

Elämässä vastaamme tule monenlaisia kriisejä.

Ihmishuhteen katkeaminen koettelee monen nuoren ja aviosuhteessa elävän vanhemman elämää. Tulevaisuuden pelko nakertaa itsetuntoa, kun nuori jää ilman opiskelupaikkaa. Työt-

tömäksi jääminen ja velkojen niskaan kaatuminen masentaa monen mielen. Yllättäen tullut vakava sairaus kouraisee syvältä.

Miten selvitä?

Monet järjestöt tarjoavat vertaistukea. Mielestäni sosiaali- ja terveystieteiden kriisiryhmien tulisi olla matalan kynnyksen paikkoja. Niistä pitäisi tiedottaa enemmän. Kenenkään kriisiä ei tulisi pitää mitättömänä. Jokaiselle oman elämän takapakki tuntuu kaikkein suurimmalta kolhulta.

Olemmehan hyvin erilaisia kestäkyvyttämmekin.

Suurissa kaupungeissa on eroryhmiä. Näille olisi tarvetta joka kunnassa. Kehityksen Avaimet Oy mm. kouluttaa ryhmän vetäjiä. Kunnallisia toimijoita pitäisi saada mukaan tähän koulutukseen, samoin kolmannen sektorin toimijoita.

Kirkot antavat apua avio-ongelmissa oleville ja järjestävät sururyhmiä. Erosta selviäminen vaatii kuitenkin erityisosaajan palvelua, että kriisistä päästään käsittelyn

kautta eteenpäin henkiseen kasvuun.

Mietin myös, mahdollaanko yläasteikäisille puhua kouluissa riittävästi elämän realiteeteista?

Kodissa lapselle pitäisi kehittyä pettymysten sietokyky. Siellä hänen pitäisi kokea, että yhdessä selvitään. Kaikesta voi puhua. Taakka kannattaa jakaa.

Älä jää yksin, jos koet juuri nyt olevasi kriisissä!

Anja Hottinen
sairaanhoidaja/eläkeläinen
Lieksa

Kristillisdemokraatit eivät kannata kuntien pakkoliitoksia

Kristillisdemokraatit haluavat edetä kuntauudistuksessa neuvotteluteitse. Puolue on sitoutunut hallitusohjelman kirjauksiin, mutta pakkoon on ryhdyttävä vain äärimmäisessä pakossa.

– Tällainen tilanne voisi syntyä jos kunta ei kykene selviytymään velvoitteistaan ja joutuu valtion huostaanottoon. Ketään ei jätetä yksin näivettymään, puoluesihteerit Asmo Maanselkä linjaa.

Kristillisdemokraatit luovuttivat viime viikolla omat vastauksensa kuntauudistusta suunnittelevalle kuntarakenne-työryhmälle. Kristillisdemokraattien mielestä kuntauudistuksen

lähtökohtana tulee olla lähipalveluiden turvaaminen, lähidemokratian vahvistaminen ja keskeinen kuntatalous.

– Emme kannata pakkoliitoksia. Linjaus on selkeä, haluamme edetä neuvotteluteitse.

– Uudistuksen osana tulee määrittää mitkä tehtävät kuuluvat valtiolle ja mitkä kunnille. Kuntien rahoitusasema on turvattava valtionosuusjärjestelmää uudistettaessa, Maanselkä kertoo.

Sari Essayah'n mukaan Eurooppa voisi tehdostaa talouttaan kymmenillä miljardeilla

”On luotava edellytykset uusille maksutavoille”

Turvalliset kortti-, netti- ja kännykkämaksut ovat välttämättömiä sisämarkkinoille, europarlamentaarikko Sari Essayah sanoo.

Esa Erävalo

Noin 75% vähittäiskaupasta EU:n alueella tehdään yhä käteisellä. Ranskassa käytetään vielä paljon shekkejäkin, koska ne ovat säädetty lailla maksuttomiksi. Käteisellä ja shekeillä maksaminen on kalliimpaa kuin pankkikortilla maksaminen. Kauppiat piilottavat itse maksamisen kustannukset tavaroiden hinnoitteluun.

Käteisellä maksaminen maksaa

Työaika maksaa, kun pitää laskea ja antaa vaihtorahat kassalla, kassa pitää laskea päivittäin ja uudelleen talletettaessa pankkiin. Pankin täytyy taas laittaa käteinen liikkeelle esim. ottoautomaatteihin ja kauppojen peruskassaan.

Käteisellä maksamisen hinta on kuitenkin vaikea arvioida, mutta pankkikortilla maksaminen on sitä selvästi halvempaa. Shekillä maksaminen on selkeästi kalleinta, koska se vaatii ihmisten käsityötä eri vaiheissa. Kortilla maksettaessa tieto sen sijaan kulkee digitaalisesti tietokoneissa ilman kallista ihmistyötä.

– Tavaroidella ei ole erilaista hintaa riippuen siitä maksaako pankkikortilla, luotokortilla, käteisellä, shekillä vai kännykällä. Näin eri maksutapojen kustannukset jakautuvat kaikkien asiakkaiden kesken, eivätkä ihmiset saa kannustetta siirtyä halvempiin maksutapoihin, Essayah kertoo.

Vihreä kirja maksutavoista

Olisikin vaikea tehtävä pankeille hinnoitella maksutapahtuma erikseen. Sitä ei ehdota edes EU:n komission ”vihreä kirja” kortti-, netti- ja kännykkämaksuista.

Vihreä kirja tarkoittaa dokumenttia, jossa ko-

Suomi on kortilla ja netissä maksamisen kärkimaita Euroopassa. Muissa maissa ollaan jäljessä.

missio hahmottelee ongelmakenttää ja kysyy eriasianosaisten mielipiteitä ongelmien ratkaisutavoista. Vihreää kirjaa seuraa syksyllä ”valkoinen kirja”, jossa komissio hahmottelee ratkaisutapoja ja tulevaa lainsäädäntöä.

– Suomi on kortilla ja netissä maksamisen kärkimaita Euroopassa. Muissa maissa ollaan jäljessä. Tässä Euroopan taloudella on kymmenien, kenties satojen miljardien eurojen tehostamismahdollisuus, joka voi nostaa kansantuotetta prosentilla vuodessa, Essayah arvioi.

Maksutapojen jälkeensä jääneisyys on selkeässä suhteessa talouden heikkoon suorituskykyyn. Eniten käteistä käytetään Etelä-Euroopan maissa, joissa näin kierretään myös veroja.

– Jos ei ole luotettavaa kassakirjanpitoa, esimerkiksi ravintoloiden antamalla kuiteilla ei ole mitään arvoa verottajan kannalta.

Komissio tutkii eri vaihtoehtoja

– Italiassa on nyt kokeilu, jossa italialaiset eivät saa tehdä yli 1000 euron ostoksia käteisellä. Ulkomaalaisia kieltä ei koske, muuten italialaisille ylellisyystavaroiden kauppiaille tulisi liikkua vaikeuksia, kertoo **Palo Martinello**, Euroopan kuluttajien kattojärjestö BEUC:n johtaja.

Martinello osallistui viime viikolla komission järjestämään kortti-, netti- ja kännykkämaksuja pohtivaan seminaariin, joka keräsi useita satoja maksuteollisuuden edustajia. Seminaarin kymmenien puhujien joukossa oli myös kilpailukomissaari **Joaquin Almunia**.

– Haluamme avata kortti-, netti- ja kännykkämaksut kilpailulle. Eurooppa ei ole näissä maksuissa vielä yhtenäinen alue, tarvitaan yhteisiä standardeja ja käytäntöjä koko Euroopassa, Almunia sanoo.

Tällä hetkellä korttimak-

sumarkkinoita Euroopassa hallitsevat Visa ja Mastercard. Ne ovat kummatkin nyt EU:n oikeudessa tarkistamassa komission linjausta, että korttien liikellelaskijat voisivat saada korkeintaan 0,2% jokaisesta ulkomailla tehdystä maksusta. Nämä korttien liikellelaskijoiden veloitusvaihtelevat myös maittain, Puolassa ne ovat jopa 1,7%.

Almunian mukaan tällaiset toimijoiden väliset palvelumaksut ovat kilpailun vastaisia. Maksukorttien tarjoajat eivät tietenkään ole samaa mieltä, koska on kyse miljardeista euroista.

Suuret tekniset kehittämismahdollisuudet

Kuluttajien kannalta tärkeintä on maksupalvelun helppous ja turvallisuus.

– Esimerkiksi turvallisuusstandardit ovat erilaiset eri maissa. Jokainen on kehittänyt omat menetelmänsä varmistaa maksujen turvallisuus. Kun tekee net-

timaksuja belgialaisen pankin kortilla, täytyy käyttää kortinlukijaa.

– Se on melko kömpelö tapa tuottaa varmistuskoodia, erityisesti verrattuna suomalaisen pankkiin, Essayah vertaa.

Erilaiset turvallisuusstandardit estävät kilpailua EU-maissa. Pankkien lisäksi markkinoille on työntymässä erilaisia netti-, kortti- ja kännykkämaksupalvelujen tarjoajia. Ne haluavat avoimet markkinat.

– Tarvitaan yhteisiä standardeja, jotka avaavat kilpailua ja mahdollistavat innovaatioita.

Yhä useammin voi jo lähitulevaisuudessa olla mahdollista maksaa kännykällä tai vaikkapa kortilla viemällä sen lukijalaitteen läheisyyteen. Tekninen kehitys on hyvin nopeaa.

Eurooppalainen maksualue

Eurooppalaiset tarvitsevat hyvän kilpailuaseman,

muutoin amerikkalaiset, esimerkiksi Google, saattavat vallata maksupalvelumarkkinat.

Essayah'n mukaan Euroopan tulisi saada kuntoon yhtenäinen maksualue uusille maksu-

netelmille. Vihreän kirjan kommentointia Euroopan parlamentissa johtaa EFD:n **Sampo Terho**, joka tekee asiasta mietinnön toukuun aikana. Essayah on EPP:n mietinnöstä vastaavan edustajan asemassa, nk. ”varjoraporttija”, joka EPP:n puolesta linjaa ja neuvottelee mietinnön sisältöä.

Essayah muistuttaa, että järkevätkin linjaukset vaativat suurten ryhmien, kuten EPP:n ja sosialistien hyväksynnän. KD:n europarlamentaarikko johti parlamentin puolesta asetusta SEPA-maksualueeseen siirtymisestä. Sama asetusta muodostaa pohjan myös kortti-, netti- ja kännykkämaksuille.

Päivi Räsänen mukaan sekä hyvät että huonot ajat vaativat priorisoimaan asioita

”Kristillisdemokraatit osaavat laittaa kuntien asiat oikeaan tärkeysjärjestykseen”

Päivi Räsästä houkuteltiin Riihimäen kunnallisvaaliehdokkaaksi kolme kertaa reilut 20 vuotta sitten. Vuoden 1992 kuntavaaleihin hän suostui ehdokkaaksi, arvaamattomin seurauksin.

Samuli Rissanen

– Silloin oli lama ja vastavallittuna valtuutettuna jouduin heti ”giljotiiniryhmään” päättämään taloutta vakauttavista säästöistä, Räsänen kertoo.

Hän muistaa hieman ihmetelleensä, miksi politiikan keltanokka laitettiin niin vastuulliseen paikkaan. Syykin selvisi: Ryhmän oli määrä tehdä niin kovia säästöpäätöksiä, ettei tunkua paikoille ollut. Lääkärin koulutus ja kokemus terveyskeskuslääkärin työstä auttoivat Räsästä, mutta opittavaakin oli paljon.

– Näin jälkikäteen olen kiitollinen, että sain aloittaa juuri tästä ikävästä päästä, sillä se opetti laittamaan asiat oikeaan tärkeysjärjestykseen, hän kertoo.

”Lähde mukaan, kun sinulla on mielipiteitä”

Nykyisin ministerinä ja Kristillisdemokraattien puheenjohtajana vaikuttavalle Räsäselle puoluevalinta oli ollut aina selvä, mutta reilut 20 vuotta sitten ehdokkaak-

– Kannattaa olla sinnikäs ehdokkaiden kalastelussa! Minuakin pyydettiin aikanaan kolmesti kuntavaaliehdokkaaksi, ennen kuin suostuin, Päivi Räsänen kertoi puoluevaltuustolle.

si lähteminen ei tuntunut helpolta ratkaisulta.

Nuorta terveyskeskuslääkärinä oli houkuteltu Riihimäen KD:n suunnalta kunnallisvaaliehdokkaaksi hartaasti.

– Tultiin pyytämään, että lähtisit mukaan, kun sinulla on mielipiteitä.

Räsänen torjui ehdokas-kalastelun kaksi kertaa. Hän sanoi, ettei ole missään nimessä kiinnostunut ja aikakin oli kortilla.

Riihimäellä oltiin kuitenkin sitkeitä. Kun kyselijät kolmannen kerran tulivat Räsänen tontille, tuleva valtuutettu, kansanedustaja ja ministeri viimein myöntyi ehdokkaaksi.

– Ja tässä sitä nyt ollaan!

Esko Almgren näyttää esimerkkiä

– Kannattaa olla sinnikäs, kun kalastelette ehdokkaita, Räsänen jatkaa.

Kunnanvaltuustot ovat hänen mukaansa merkittäviä vallankäyttäjää Suomessa, sillä kunnilla on vahva itsemääräämisoikeus.

Kristinuskosta nouseva ajatus ”Harrastakaa sen kaupungin menestystä, jossa elätte” toimii Räsänen mukaan hyvänä ohjenuorana nykyäänkin. Kristillisdemokraatit ovatkin päätöksentekijöinä kyenneet laittamaan asiat oikeaan tärkeysjärjestykseen.

– Sekä hyvät että huonot ajat vaativat tärkeysjärjes-

tystä. Nytkin se korostuu, kun elämme niukkenevien resurssien ajassa, hän muistuttaa.

Räsänen mukaan uusien, tuoreiden voimien vastapainoksi tarvitaan kypsiä, kokeneita ehdokkaita.

– Moni miettii, että vieläkö lähteä, vaikka on jo monta valtuustokautta takana.

– Haluan motivoida: Kannattaa lähteä, jos ei muuten, niin tukeakseen nuorempia ehdokkaita. Vaikka sitten kampanjoisi vähän kevyemmällä otteella.

Kesällä 80 vuotta täyttävä Kristillisdemokraattien kunniapuheenjohtaja, kotkalainen **Esko Almgren**, näyttää esimerkkiä ja on lähdössä kuntavaaliehdokkaaksi.

Ranska valitsi presidenttinsä ja Kreikka parlamenttinsa

Ranskan presidentin ja Kreikan parlamentin valintaa demokraattisilla vaaleilla on kunnioitettava ja toivottava menestystä koko Euroopan kannalta tärkeiden tehtävien hoidossa. Suomen sosialidemokraattisen puolueen johto on kiitellyt Ranskan vaalituloksia ja uskoo sen avaavan myönteisiä mahdollisuuksia. Itse en jaksa yhtä varauksetta iloita vaalituloksesta. Myönteistä vasemistopresidentti **Hollanden** linjauksissa on toki se, että hän on painottanut kasvun vahvistamisen merkitystä Euroopan talouskriisin ratkaisemisessa.

On huolestuttavaa, että Hollande antoi tiukkoja vaalilupauksia talouskurin löysentämisestä. Hän lupasi lisätä julkisen sektorin menoja, pitää virkamiesten määrän korkeana. Ranskan velkakierteen syveneminen olisi uhka paitsi Ranskalle, myös muille euromaille Suomi mukaan lukien. Hollande vannoi neuvottelevansa uudelleen EU:n talouskurisopimuksen, mikä saattaa rapauttaa taloudenhoidon moraalialia niissä euromaisissa, joissa sitä tällä hetkellä todella tarvitaan. Tämä olisi vahingollista talouttansa hyvin hoitaneiden euromaiden kannalta, joihin Suomi lukeutuu.

Ranskan velkakierteen syveneminen olisi uhka kaikille.

Hollanden vaalilupauksia olivat myös samaa sukupuolta olevien avioliitot ja adoptio-oikeus sekä oikeus päättää elämänsä ”arvokkaasti”, mikä viittaa eutanasiaan. Miehen ja naisen välisen avioliiton aseman ja ihmisen elämän kunnioittamisen näkökulmasta vaalituloksia oli tappio.

Euroopan talouteen Kreikan vaalituloksia merkitsee vieläkin suurempaa epävarmuutta.

Kreikka sai vaaleissa hajanaisen ja riitaisen parlamentin, jossa ääri- ja laidoilla menestyivät. Toivon, että Kreikassa kyetäisiin mahdollisimman pian muodostamaan hallitus, joka kykenee kantamaan vastuun vaikeana aikana.

paivi.rasanen@eduskunta.fi

Räsänen
Päivi Räsänen

Julkisista hankinnoista on tulossa uusi direktiivi

Puoluevaltuuston kokouksessa europarlamentaarikon tilannekatsauksen pitänyt **Sari Essayah** kertoi, että valtion, kuntien, kuntayhtymien ja julkisten liikelaitosten julkisia hankintoja sääntelevät EU-direktiivit ovat menossa remonttiin – ja syystä. Edellinen vuodesta 2004 voimassa ollut sääntely on hyvistä tarkoituspäristään huolimatta johtanut raskaaseen byrokraatiaan, kilpailutuksen epäonnistumisiin ja esimerkiksi Suomessa markkinaoikeuden tukkeutumiseen.

– Parhaimmillaan kilpailu julkisista hankinnoista tehostaa julkisten varojen käyttöä ja avaa palveluiden tarjoajille yhdenvertaisen ja avoimen kohtelun. Tällöin

tarjouksista on ollut valittava joko kokonaistaloudellisesti edullisin tai hinnaltaan halvin.

– Ikävä kyllä kilpailutus on monien kuntien osto-osaamisen puutteesta johtanut siihen, että vain hinta on jäänyt ainoaksi ratkaisevaksi kriteeriksi, Essayah arvioi.

Uudella sääntelyllä voitaisiin Essayah'n mukaan parantaa pk-yritysten pääsyä julkisiin hankintoihin. Tarjouksia voitaisiin jatkossa vertailla myös niiden ympäristövaikutusten perusteella.

Direktiivin aikataulu on Essayah mukaan varsin kunnianhimoisen. Se pitäisi olla valmiina jo vuonna 2014.

Samuli Rissanen

Sari Essayah kertoi KD:n kuntavaikuttajille, että hankintalaki säätelevä direktiivi on menossa remonttiin.

Historiallinen taitekohta tekeillä

Lapsuuden perheeni matkaili 70-luvulla pitkän aikaa Suomea henkilöautolla luottaen telttamajoitukseen. Takapenkin kansaa kiinnostivat vanhempien päiväkahvitarpeet ja auton tankkaus, saattoihan silloin saada jäätelötikun tai reteenä päivänä jopa tuutin. Muistan monet bensa-asemat. Nykyisin niitä ”bensiksiä” ei ole, paikalla on ketjubensaa myyviä täydenpalvelun keskittymiä tai persoonattomiksi jäähtyneitä automaatteja. Yksityisellä puolella keskittäminen on viety pitkälle.

Poliittisesti johdetun valtiollisen keskittämisen vauhti on kiihtynyt. Pelkästään viimeisen vuoden aikana on karsiva käsi käynyt hätäkeskusverkostossa, puolustusvoimien toimipisteillä ja ihan viimeksi hovi- ja hallinto-oikeuksissa. Säästöt vilisevät silmissä, vaikka todellisia vaikutusarvioita ei ole keskittämisen kiireessä ehditty tehdä. Pelkästään karsimiseen katsominen on kapea-alaista, koko seudullinen ja kansallinen merkitys tulee arvioida.

Keskittämisessä voittaa aina joku, toiset häviävät. Valittu politiikka näivettää monia seutukuntia. Vastuu tekee meistä osallisia: olemme mukana historiallisessa rakennemuutoksessa maassamme. Suomi ei ole entisensä.

sari.palm@eduskunta.fi

Kolumni
Sari Palm